

opusdei.org

Mater Ecclesiae na Placu św. Piotra

W artykule opublikowanym w "L'Osservatore Romano" (14.06.2011) architekt Javier Cotelo opowiada historię mozaiki Matki Bożej umieszczonej na Placu św. Piotra.

01-11-2021

Na placu św. Piotra jest mozaika poświęcona Najświętszej Maryi Pannie *Mater Ecclesiae* - Matce Kościoła, opatrzona tekstem *Totus*

Tuus, będąca kolejnym przykładem miłości Jana Pawła II do Matki Bożej.

Miałem zaszczyt obserwować z bliska chwilę podjęcia przez Ojca Świętego decyzji, która odzwierciedla jego dwie charakterystyczne cechy: szczególnie związek z młodzieżą i uczucie wdzięczności.

Podczas Wielkiego Tygodnia w 1980 r. papież Jan Paweł II przyjął na audiencji kilka tysięcy młodych ludzi, którzy przybyli do Rzymu na Kongres UNIV, międzynarodowe zgromadzenie studentów, którzy uczęszczają do ośrodków Opus Dei na całym świecie. To wydarzenie, które rozpoczęło się w 1968 roku, łączy pragnienie przeżywania Triduum w Rzymie, mieście Piotra, z wymianą doświadczeń akademickich.

Pod koniec audiencji jeden z młodych ludzi, Julio Nieto, powiedział Ojcu Świętemu, że po

obejrzeniu figur świętych umieszczonych na Bazylice św. Piotra zauważył, że nie ma tam wizerunku Maryi.

- "Dobrze, bardzo dobrze! Plac będzie musiał zostać ukończony", tak odpowiedział Jan Paweł II.

Ta rozmowa doszła do uszu prałata Álvaro del Portillo, następcy św. Josemarii Escrivy na czele Opus Dei. Prałat Del Portillo, pragnąc jak najszybciej zrealizować wolę Ojca Świętego, zaraz mnie poprosił, abym obmyślił w jaki sposób i w którym miejscu placu umieścić wizerunek Najświętszej Pani, który, jak dodał, mógłby mieć wezwanie Mater Ecclesiae (Matki Kościoła). W tamtym okresie pracowałem w Rzymie jako architekt i miałem szczęście mieszkać przy ulicy Bruno Buozzi razem z prałatem Opus Dei.

Po wielu tygodniach i wielu odwiedzinach placu w poszukiwaniu

różnych możliwych opcji, przedstawiłem prałatowi Del Portillo wraz z odpowiednimi fotomontażami i rysunkami propozycję rozwiązania: zastąpić mozaiką Najświętszej Paniienki jedno z okien fasadowych budynku znajdującego się między Dziedzińcem Św. Damazego i placem [1].

27 stycznia 1980 r. projekt został przedstawiony Ojcu Świętemu w formie albumu zawierającego opisy, rysunki i fotografie wraz ze szkicami architektonicznymi, których reprodukcję można zobaczyć na tej stronie. Ponieważ przez kilka miesięcy nie było żadnej odpowiedzi, została przesłana Ojcu Świętemu kopia tych materiałów przez ręce ówczesnego sekretarza papieskiego ks. Stanisława Dziwisza.

Kilka miesięcy później Jan Paweł II otrzymał postrzał, który przeżył, jak

sam mówił, dzięki opiece Maryi. Chciał, aby jako wyraz podziękowania został umieszczony obraz Najświętszej Pani na Placu Św. Piotra. W odpowiedzi na to życzenie Ojca Świętego propozycja prałata Del Portillo została wzięta pod rozwagę przez kompetentne władze w Watykanie, które zaakceptowały miejsce na umieszczenie wizerunku Mater Ecclesiae.

Mozaika inspirowana wizerunkiem Madonna della colonna (Madonny z kolumny) pochodzącym z konstantyńskiej bazyliki została wstawiona 7 grudnia 1981.

Następnego dnia przy okazji modlitwy Anioł Pański Jan Paweł II pobłogosławił ją, wypowiadając swoje życzenie: "Aby wszyscy, którzy przyjdą na ten Plac Św. Piotra wznosili na Nią swoje spojrzenie, kierując z synowskim uczuciem

własne pozdrowienie i własną modlitwę".

Patrzę na to zdarzenie jako na taki drobny dowód szczególnej relacji Jana Pawła II z młodzieżą: jest to jednak trochę zaskakujące, że owo "trzeba będzie wykończyć plac" wypowiedziane przez Papieża do jednego studenta półtora roku później stało się rzeczywistością.

Trzy dni później, 11 grudnia, dowiedziałem się, że Papież zaprosił prałata Del Portillo do koncelebrowania Mszy razem z nim w jego prywatnej kaplicy, a później na śniadanie. Chciał w ten sposób przekazać mu, jaką radość mu sprawiło błogosławienie wizerunku na placu, i podziękować za pomoc w doprowadzeniu pomysłu do jego realizacji.

Parę dni później Ojciec Święty wykonał jeszcze jeden miły gest, wysyłając karton ze szkicem mozaiki

na czarnym tle, który był używany przy doborze kolorowych fragmentów. Ten szkic znajduje się teraz w siedzibie centralnej prałatury Opus Dei.

Paweł VI w listopadzie 1964 roku stwierdził, że pragnienie zakończyć sesję Soboru Watykańskiego II "z radością z nazwania Najświętszej Dziewicy mianem Matki Kościoła, Mater Ecclesiae". I Paweł VI dodał: "Ten tytuł pomoże nam czcić Najświętszą Maryję jako ukochaną królową świata, matczyne ognisko jedności, słodka nadziejo zbawienia". Spojrzenie na ten wizerunek tak zjednoczony z papieżami Pawłem VI i Janem Pawłem II, jest dobrym przypomnieniem dla wszystkich chrześcijan, aby widząc go uciekali się do Niej prosząc o opiekę nad Jej dziećmi w Kościele.

* Artykuł oryginalnie został opublikowany przez Javier Cotelo w

L'Osservatore Romano 14 czerwca
2011 r (patrz artykuł oryginalny w
formacie PDF)

Uwaga autora do oryginalnego
artykułu (czerwiec 2018):

[1] W istocie to prałat Del Portillo był
tym, który mi zasugerował, gdzie
można by umieścić mozaikę.

Wkrótce potem wpadła mi w ręce
barokowa ilustracja placu, na której
w miejscu obecnego wizerunku
Maryi był umieszczony rysunek
zegara.

Javier Cotelo // L'Osservatore
Romano, 14-VI-2011

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/article/mater-ecclesiae-na-placu-sw-
piotra/](https://opusdei.org/pl-pl/article/mater-ecclesiae-na-placu-sw-piotra/) (20-03-2026)